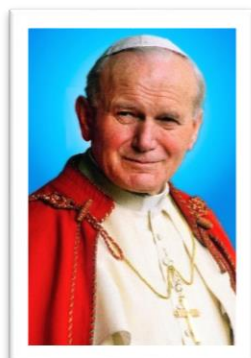

Nasza Wspólnota

nr 105

22 sierpnia 2021 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl

tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it

strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze Święte i intencje: 23-29 sierpnia 2021 r.

23.08, poniedziałek, godz. 17.00
+ Bolesław Krzyżanowski

24.08, wtorek – święto św. Bartłomieja, Apostoła, godz. 17.00
+ Helena

25.08, środa, godz. 17.00
+ Helena

26.08, czwartek – uroczystość Matki Bożej Częstochowskiej, godz. 17.00
O łaskę nawrócenia dla Mirosława

27.08, piątek – wsp. św. Moniki, godz. 17.00
O zdrowie i potrzebne łaski dla Pauliny i jej dzieci

28.08, sobota – wsp. św. Augustyna, godz. 17.00
+ Helena

29.08, XXII niedziela zwykła, B

9.00: O szczęśliwe rozwiązanie dla Ani i opiekę dla całej rodziny

11.00: ++ Agnieszka, Andrzej, Adam, Marysia i zmarli z rodziny

Ogłoszenia

◆ Serdecznie dziękuję P. Danucie Gołdas i P. Grażynie Rachwał za udekorowanie kwiatami, sprzątanie i przygotowanie naszej kaplicy na dzisiejszą niedzielę.

◆ Wraz z dniem jutrzejszym zostaje wprowadzona zmiana liturgiczna, polegająca na tym, że codziennie w czasie Mszy św. po Ewangelii będzie miała miejsce krótka homilia (ok. 3 min.) wyjaśniająca treść i przesłanie liturgii słowa. Praktyka ta – stale zalecana przez Kościół – jest poddyktowana troską o bardziej świadome przeżywanie liturgii oraz rozumienie słowa Bożego, które dla wierzących jest źródłem światła i drogowskazem na każdy dzień.

W związku z wprowadzeniem homilii – by nie przedłużyć ponad miarę liturgii – rezygnujemy z nabożeństw, które do tej pory były sprawowane wspólnie po Mszy św., zachęcając do ich kontynuowania w sposób indywidualny (według osobistej potrzeby i w odpowiednim dla każdego czasie).

Jedynym nabożeństwem, które będzie sprawowane po Mszy św. pozostanie sobotnia modlitwa różańcowa.

Kontynuujemy stale codzienną adorację Najświętszego Sakramentu pół godziny przed Mszą św. i wspólną modlitwę Koronką do Bożego Miłosierdzia (bezpośrednio przed Eucharystią).

Spośród wielu form pobożności, staramy się wybierać i wprowadzać w życie te praktyki, które najowocniej będą służyć dobru duchowemu wiernych. Kierując się tymi racjami, jako codzienną wspólną formę nabożeństwa podejmujemy Koronkę do Bożego Miłosierdzia, gdyż łączy się z nią przywilej zyskania odpustu zupełnego (łaska oznaczająca całkowite odpuszczenie wszystkich kar za grzechy – zarówno doczesnych, jak i czyśćcowych).

◆ *Bóg zapłać* osobom, które w ostatnim tygodniu złożyły ofiarę na utrzymanie naszej kaplicy.

◆ Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się szczególnie w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Jozue zgromadził w Sychem wszystkie pokolenia Izraela. Wezwał też starszych Izraela, jego książąt, sędziów i zwierzchników, którzy się stawili przed Bogiem. Jozue przemówił wtedy do całego narodu:

«Gdyby wam się nie podobało służyć Panu, rozstrzygnijcie dziś, komu służyć chcecie, czy bóstwom, którym służyli wasi przodkowie po drugiej stronie Rzeki, czy też bóstwom Amorytów, w których kraju zamieszkaliście. Ja sam i mój dom służyć chcemy Panu».

Naród wówczas odrzekł tymi słowami: «Dalecy jesteśmy od tego, abyśmy mieli opuścić Pana, a służyć cudzym bogom. Czyż to nie Pan, Bóg nasz, wyprowadził nas i przodków naszych z ziemi egipskiej, z domu niewoli? Czyż nie On przed oczyma naszymi uczynił wielkie znaki i ochraniał nas przez całą drogę, którą szliśmy, i wśród wszystkich ludów, pomiędzy którymi przechodziliśmy? My również chcemy służyć Panu, bo On jest naszym Bogiem».

(Joz 24, 1-2a. 15-17. 18b)

W trosce o formację

Papież Franciszek – *Amoris laetitia*

Adhortacja apostolska o miłości w rodzinie
(cd.)

Czułość przytulenia

Chrystus wprowadził jako znamiennej cechę swoich uczniów nade wszystko prawo miłości i daru z siebie dla innych (por. Mt 22, 39; J 13, 34), a uczynił to poprzez zasadę, której ojciec lub matka często dają świadectwo w swoim życiu: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15, 13). Owocem miłości jest ponadto miłosierdzie i przebaczenie. Pod tym względem bardzo symboliczna jest scena ukazująca cudzołożnicę na dziedzińcu świątyni jerozolimskiej, w otoczeniu jej oskarżycieli, która pozostaje następnie sama z Jezusem, a On jej nie potępia i wzywa do bardziej godnego życia (por. J 8, 1-11).

Na horyzoncie miłości, centralnej dla chrześcijańskiego doświadczenia małżeństwa i rodziny, wyróżnia się również inna cnota, często zapominana w obecnych czasach relacji burzliwych i płytkich: czułość.

Zwróćmy się do łagodnego i intensywnego Psalmu 131. Podobnie, jak to dostrzegamy także w innych tekstach (por. Wj 4, 22; Iz 49, 15; Ps 27, 10), więź między wiernym a jego Panem wyraża się w rysach miłości rodzicielskiej lub matczynej. Pojawia się tutaj delikatna i czuła intymność między matką a dzieckiem, noworodek śpi w ramionach swojej matki, po czym karmiony jest piersią. Jest to – jak to wyraża hebrajskie słowo *gamul* – dziecko już rozbudzone, które trzyma się świadomie matki noszącej je na piersi. Jest to zatem intymność świadoma, a nie tylko biologiczna. Psalmista śpiewa: „wprowadziłem ład i spokój do mojej duszy. Jak niemowlę u swej matki” (Ps 131, 2). Podobnie możemy przejść do innej sceny, gdzie prorok Ozeasz umieszcza w ustach Boga jako ojca następujące, poruszające słowa: „Miłowałem Izraela, gdy jeszcze był dzieckiem [...]. Uczyłem chodzić Efraima [...]. Pociągnąłem ich ludzkimi więzami, a były to więzy miłości. Byłem dla nich jak ten, co podnosi do swego policzka niemowlę – schyliłem się ku niemu i nakarmiłem go” (11, 1.3-4).

Z tym spojrzeniem, na które składają się wiara i miłość, łaska i zaangażowanie rodziny ludzkiej i Trójcy Świętej, rozważamy rodzinę, którą słowo Boże powierza w ręce mężczyzny, kobiety i dzieci, aby tworzyli komunie osób, która byłaby obrazem jedności między Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Działalność wychowawcza i pomnażająca życie jest z kolei odbiciem stwórczego dzieła Ojca. Rodzina jest wezwana do wspólnej, codziennej modlitwy, czytania słowa Bożego i komunii eucharystycznej, aby rozwijać miłość i coraz bardziej stawać się świątynią, w której mieszka Duch Święty.

Przed każdą rodziną ukazuje się ikona Rodziny z Nazaretu, z jej codziennym trudem, a nawet koszmarem, kiedy musiała znosić niezrozumiałą przemoc Heroda – doświadczenia tragicznie powtarzającego się także i dziś w życiu wielu rodzin nieszczęsnych uchodźców i doświadczających głodu. Podobnie jak Mędrcy, rodziny są zaproszone do kontemplowania Dzieciątka i Jego Matki, by upaść na twarz i oddać Mu pokłon.

